

Přijel člun se starcem Cháronem,	který převážel postavy do podsvětí.
Uprostřed království seděl na černém trůně vládce podsvětí	zamračený Hádes.
Prosil bohy podsvětí,	aby mu dovolili odvést Eurydiku opět na zem.
„Splním ti tvé přání,“ řekl Hádes, když Orfeus dozpíval,	Eurydika se může vrátit mezi živé lidi, ty se však cestou z podsvětí na manželku neohlížej.
Ohlédneš-li se po ní, než vyjdete na zemský povrch.	zmizí ti a vrátí se mezi stíny a už ji neuvidíš.
Ve strachu zapomene Orfeus na slib	a otočí se.
Sedm dní bloudil Orfeus po břehu podsvětní řeky a	zkoušel dostat se znovu do království smrti.
Tehdy se krajinou potuloval zástup bakchantek, ctitelek boha vína a bujného veselí Bakcha,	opilé a pološilené ženy vtrhly do háje, v němž Orfeus zpíval své žalostné písně.
Zdivočelé ženy začaly zvedat jedna po druhé kameny	a v jejich křiku zanikal Orfeův zpěv.
Tu teprve zasáhly kameny cíl	a zbarvily se Orfeovou krví.
Bůh Bakchos nenechal zlý čin bez trestu a	proměnil nohy zločinných žen v kořeny a jejich těla v kmeny a větve stále zmitané větrem.
Hlava, kterou bakchantky Orfeovi urvaly, plula s lyrou na vlnách řeky Hebru	a doplula do moře až na ostrov Lesbos.